

EXEKUTORSKÝ ÚŘAD CHEB

Soudní exekutor JUDr. Josef Lavička

26. dubna 10, 350 02 Cheb, IČ: 01051857

Tel: +420 354 415 211, fax: +420 354 415 210, E-mail: podatelna@excheb.cz, ID DS: 9bvjcfc

č.j. : 176 EX 00177/24-045

Usnesení

Soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, se sídlem 26. dubna 10, 350 02 Cheb, pověřený provedením exekuce na základě pověření Okresního soudu v Klatovech ze dne 26.06.2024, č.j. 27 EXE 425/2024-12, podle vykonatelného rozhodnutí: Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14.11.2022, č.j. 41 Cm 39/2022 - 617, Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 04.03.2024, č.j. 3 Cmo 18/2023-714, ve věci **oprávněného: DSP - MARKET s.r.o.**, IČ: 25213725, se sídlem Havlíčkova čp.6, 344 01 Domažlice - Bezděkovské Předměstí, právní zástupce JUDr. Tomáš Tesař, Ph.D., advokát, se sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň - Severní Předměstí proti **povinnému: BETONOVÉ STAVBY-PLUS, s.r.o.**, IČ: 07718918, se sídlem Komenského 4, 339 01 Klatovy, k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 185 628,00 Kč s příslušenstvím: náklady předcházejícího řízení 223 800,00 Kč, náklady oprávněného: 9 140,00 Kč, jakož i k úhradě nákladů exekuce,

r o z h o d l

t a k t o :

Návrh povinné ze dne 21.11.2024 na zproštění funkce správce závodu Mgr. Jana Marka, advokáta, IČ: 05175496, Sadová 636, 344 01 Domažlice, dle § 338l odst. 3 o.s.ř. se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Soudní exekutor exekučním příkazem č.j. 176 EX 00177/24-022 ze dne 18.10.2024 rozhodl o provedení exekuce postižením obchodního závodu povinné k vymození nepřednostní pohledávky oprávněné. Výrokem pod bodem V. podle § 70 odst. 2 exekučního řádu (dále též „e.ř.“) ustanovil správcem závodu Mgr. Jana Marka, advokáta, sídlem Sadová 636, 344 01 Domažlice. Exekuční příkaz nabyl právní moci dne 24.10.2024.

Dne 25.11.2024 povinná s odkazem na ustanovení § 338l odst. 3 občanského soudního řádu (dále též „o.s.ř.“) požádala exekuční soud o bezodkladné zproštění ustanoveného správce závodu funkce. K důvodům uvedla, že správce závodu není zapsán v seznamu insolvenčních správců a není jí známo, že by ustanovený správce závodu splňoval podmínky pro zapsání do seznamu, tj. měl složený zkoušky insolvenčního správce, jak předpokládá § 338i odst. 1 o.s.ř. Správce závodu nadto dle povinné své povinnosti nevykonává řádně, když v řízení vedeném u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 9 C 213/2019 se domluvil s protistranou na smíru, ačkoli dle předběžného názoru soudu mělo být žalobě povinné vyhověno v plném rozsahu a ačkoliv byl právním zástupcem povinné vyzván ke schůzce několik dnů před jednáním. Povinné tak připadla jen polovina nárokové částky a zároveň se správce vzdal práva na náhradu nákladů řízení, které značně převyšovaly jistinu. V řízení vedeném u téhož soudu pod sp.zn. 6 C 95/2022 sepsal „výzvu k podání vyjádření“, v níž podsouvá rozdíly v podáních, které však v textu obsaženy nebyly. V tomto řízení pak bez racionálního důvodu nepřipustil vstup společníka a jednatele povinné jako vedlejšího účastníka do řízení, čímž se zbavil možnosti mít informace nutné pro zastupování v průběhu jednání. Jednání správce povinná označuje za nečestná a nedůstojná, když správce závodu více jedná s protistranou než s povinnou při jejím zastupování v soudních řízeních a straní zájmům protistrany. V komunikaci s povinným uvádí vědomě lživé informace odpovídající argumentaci protistrany. Tuto svoji argumentaci povinná dále rozvedla.

Správce závodu k žádosti povinné na jeho zproštění funkce uvedl, že je advokát zapsaný u České advokátní komory pod ev.č. 17051. Vzhledem ke skutečnosti, že povinná v současné době de facto nevykonává žádnou ekonomickou činnost, ale na druhou stranu je účastníkem dvou soudních řízení v procesním postavení žalobkyně, vnímá správce závodu své ustanovení jako logické a přiléhavé, vzhledem ke skutečnosti, že je zapsaný advokát, když v praxi i ustanovené insolvenční správce v rámci podobných případů před soudem zastupují osoby z řad advokátů. Z ekonomického hlediska je tak šetřeno nákladů povinné, což je smyslem správy závodu, který se nachází v exekuci.

K řízení vedenému u Okresního soudu v Klatovech pod sp.zn. 9 C 213/2019 správce závodu uvedl, že vzhledem k předpokladu dalšího vleklého soudního řízení s využitím řádných a mimořádných opravných prostředků se jevila správci závodu jako nejlepší varianta uzavření dohody o předmětu řízení, kdy částka, která byla předmětem sporu, byla rozdělena poměrně mezi účastníky řízení každému jednou polovinou s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. S ohledem na složitost věci, jakož i očekávané využití všech dostupných řádných i mimořádných opravných prostředků lze očekávat další vedení řízení v horizontu několika let s tím, že náklady řízení na straně obou účastníků ještě významně narostou. Vedle toho správce závodu poukázal na skutečnost, že uvedené soudní řízení nebylo a není jediným soudním řízením, které může mít významné dopady na úspěch či spíše neúspěch v předmětné věci, a příkladmo odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 33 T 7/2022 ze dne 18.7.2024, jímž byli obžalováni Ing. Jiří Zacharda, společník společnosti BSG a zároveň ředitel společnosti BSP, Michal Zacharda, jednající za společnost BSG na základě plné moci, a Mgr. Josef Bošek, tehdejší společník a jednatel společnosti BSP, uznání vinnými mimo jiné ze spáchání pokračujícího přečinu zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku. Správce závodu rovněž poukázal na odůvodnění usnesení Okresního soudu v Klatovech o nahrazení souhlasu s vydáním soudní úschovy č.j. 9 C 213/2019-504 ze dne 6.11.2024, v němž soud uvedl, že věc je vedena u zdejšího soudu od roku 2019, předmětem je nahrazení souhlasu s předmětem úschovy ve výši 116 311,00 Kč, je tedy nanejvýš jasné, že dohoda o předmětu řízení je v souladu s ekonomikou řízení, kdy jeho náklady nepochybně již převyšují samotnou úschovu. V té spojitosti správce závodu připomněl ustanovení § 338k odst. 4 o.s.ř., dle něhož neučiní-li povinný řádně a včas jednání potřebná k odvrácení újmy hrozící závodu, je povinen tato jednání provést správce jako zástupce povinného. Správce závodu podotkl, že vyzval povinnou výzvou ze dne 30.10.2024, přičemž písemně neobdržel žádné relevantní či podstatné informace o sporu.

K řízení vedenému u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 6 C 95/2022 správce závodu uvedl, že vyzval povinnou, aby se vyjádřila ke svým tvrzením, která činila v průběhu přibližně dvou let, neboť je měl za zmatečná. Povinná dostatečně nedefinovala skutkový základ, na základě kterého požadovala plnění od žalované. Správce závodu dle svých slov převzal výzvu učiněnou soudem a vyzval k vyjádření povinnou, resp. i jejího předchozího právního zástupce. Vyjádření povinné správce závodu citoval ve svém následném vyjádření soudu, kdy povinná uvedla, že nejde o změnu žaloby, ale o dotvrzení skutečností, které dále rozvedla. Správce závodu tak reflektoval právní stanovisko povinné. Správce závodu se k danému bodu vyjádřil tak, že postupuje předně v zájmu spravovaného závodu a na základě zákona, zvláště s přihlédnutím k ustanovení § 338k odst. 6 o.s.ř. Správce závodu má za to, že funkci vykonává řádně, v souladu se zákonem a navrhuje, aby návrh povinné byl jako nedůvodný zamítnut.

Neméně obsáhle se k žádosti povinné vyjádřila oprávněná prostřednictvím svého právního zástupce. V prvé řadě navrhla, aby soud návrh odmítl, jelikož je činěno za povinného, a jde tedy o jednání zákonem přímo zakázané (§ 338k odst. 6 o.s.ř.). Ohledně ustanovení advokáta správcem závodu povinné oprávněná uvedla, že bylo-li soudnímu exekutorovi z úřední činnosti známo, že od počátku vedené exekuce (do ustanovení správy závodu) nebyl zjištěn jakýkoliv postižitelný majetek povinné a její obchodní závod představovaly pouze dva uplatněné právní nároky v soudních řízeních vedených u Okresního soudu v Klatovech, pak byl zcela logicky ustanoven správce závodu nikoli z řad insolvenčních správců, ale z řad advokátů, kteří mohou přímo zastupovat povinného v soudním řízení. Správce závodu byl tedy ustanoven přesně dle zákonného imperativu obsaženého v ustanovení § 338i odst. 2 o.s.ř.

K řízení vedenému u Okresního soudu v Klatovech pod sp.zn. 9 C 213/2019 oprávněná uvedla, že jelikož se povinná o předmětnou částku z úschovy soudila od roku 2019 a Nejvyšším soudem bylo zrušeno původní rozhodnutí o vydání částky povinné, došlo v mezidobí k vydání několika pravomocných rozhodnutí, která byla založena na tom, že činnost povinné a jejích představitelů byla protiprávní. Jako zásadní se jeví rozsudek Okresního soudu v Klatovech č.j. 2 T 24/2021-747 ze dne 8.8.2023, kterým byl Ing. Jiří Zacharda uznán vinným ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přičemž usnesením Krajského soudu v Plzni č.j. 9 To 383/2023-800 ze dne 12.12.2023 bylo odsouzení potvrzeno (a dovolání odsouzeného odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu č.j. 5 Tdo 398/2024-857 ze dne 19.6.2024). Rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 33 T 7/2022-4111 ze dne 18.7.2024 byl Ing. Jiří Zacharda mimo jiné uznán vinným (pod bodem I. rozsudku) ze spáchání pokračujícího zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, a společně s Mgr. Boškem a Michalem Zachardou (představiteli povinné) uznání vinnými ze spáchání pokračujícího přečinu zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, když dle Krajského soudu v Plzni „znemožnil řádné podnikání a další rozvoj společnosti Betonové stavby - Group, s.r.o., a zároveň tak získali pro společnost Betonové stavby - Plus, s.r.o., neoprávněnou

konkurenční výhodu v podnikatelském oboru stavebnictví, odvětví betonové stavby". Pan Michal Zacharda se tedy dle názoru oprávněně fatálně mylí v tom, že bylo možné očekávat úspěch v řízení. Okresní soud v Klatovech by byl povinen provést a vycházet z rozsudků, které v mezidobí soudy vydaly. Pokud je vytýkáno správci závodu, že se nestýká na schůzce s představiteli povinné, pak je nutné zdůraznit, že právě zákonný rámec jeho činnosti je dán ustanovením ze strany soudního exekutora, tj. není vázán žádostmi o osobní schůzku povinné. Jednateli či zástupci povinné nic nebránilo písemně (a tedy prokazatelně a přezkoumatelně) komunikovat se správcem prostřednictvím písemných právních úkonů a doručováním do datové schránky advokáta.

K řízení vedenému u Okresního soudu v Klatovech pod sp.zn. 6 C 95/2022 oprávněná uvedla, že jelikož povinná sama více než dva roky dostatečně nedefinovala skutkový základ, na základě kterého požaduje žalovanou částku, vyzval soud povinnou k doplnění rozhodujících skutečností i toho, který ze skutkových základů (A nebo B) je tedy předmětem řízení. Správce závodu převzal výzvu soudu a vyzval povinnou. Na tuto výzvu správce reagoval právní zástupce povinné JUDr. Bauer, jenž setrval na tom, že projednatelný je základ A a že nejde o změnu žaloby. Správce závodu následně před soudem vycházel z tohoto postupu a názoru povinné. V podáních správce závodu zaznívají pouze citace JUDr. Bauera z předchozích podání, která v řízení 6 C 95/2022 před Okresním soudem v Klatovech sám učinil. Vyčítat cokoli správci závodu je tedy naprosto nesmyslné, neboť původcem všech citací, jakož i původcem (zmatečného) procesního stavu, ve kterém sám soud nevěděl, co je předmětem řízení a co vlastně povinná tvrdí, je sama povinná. K zamezení vstupu společníka a jednatele povinné jako vedlejšího účastníka do daného soudního řízení oprávněná uvedla, že pokud správce závodu vyhodnotil, že vstup vedlejšího účastníka M. Zachardy jako fyzické osoby do řízení je pouhým obcházením ustanovení § 338k odst. 6 o.s.ř., pak je postup správce závodu v souladu se zákonem a postup M. Zachardy protiprávní. Pokud M. Zacharda vyčítá možnost „mít informace“, nic mu nebrání je správci závodu zaslat písemnou formou, tj. prokazatelně a přezkoumatelně.

Zvolání pisatele, že správce závodu „straní zájmům protistrany“, je tvrzením bez souvztažnosti k předchozímu textu. I tyto nářky jsou tedy naprosto neprojednatelné, neboť není zřejmé, co pisatel vlastně vyčítá. Jednotlivé argumenty jsou spíše vyjádřením nějakého subjektivního zaujetí či přesvědčení, nikoli věcným poukazem na konkrétní porušení nějakých povinností správce závodu. Ze všech těchto důvodů oprávněná navrhl, aby soud žádost jako nedůvodnou zamítl.

Podle § 338i odst. 1 o.s.ř. soud ustanoví správcem závodu osobu zapsanou podle zvláštních předpisů v seznamu insolvenčních správců. Výjimečně může soud správcem ustanovit i osobu do tohoto seznamu nezapsanou, splňuje-li podmínky pro zapsání do seznamu, jestliže s ustanovením správcem souhlasí.

Podle § 338k odst. 6 o.s.ř. platí, že ve sporech a v jiných řízeních, v nichž je povinný účastníkem a které se týkají závodu, je správce oprávněn povinného zastupovat i bez jeho souhlasu; má přitom obdobné postavení jako zástupce účastníka na základě procesní plné moci (§ 28a odst. 1). Po dobu, po kterou správce závodu zastupuje povinného, nesmí jiné osoby povinného zastupovat nebo za něj jednat.

Podle § 338l odst. 3 o.s.ř. platí, že neplní-li správce řádně své povinnosti nebo z jiných vážných důvodů, může soud na návrh některého z účastníků nebo správce anebo i bez návrhu zprostit správce funkce. Zproští-li soud správce funkce, ustanoví současně jiného správce. Správce, který byl funkce zproštěn, je povinen řádně předat funkci novému správci a poskytnout mu všechny potřebné informace a doklady.

Podle § 103 o.s.ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle § 104 odst. 1 o.s.ř. platí, že jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Nespadá-li věc do pravomoci soudů nebo má-li předcházet jiné řízení, soud postoupí věc po právní moci usnesení o zastavení řízení příslušnému orgánu; právní účinky spojené s podáním žaloby (návrhu na zahájení řízení) zůstávají přitom zachovány.

Exekuční soud, jemuž byl návrh povinné na zproštění správce závodu funkce podán, v první řadě zkoumal, zda jsou splněny všechny podmínky pro to, aby mohl návrh věcně posoudit a rozhodnout o něm, přičemž dospěl k závěru, že tyto podmínky splněny nejsou.

Nejprve se soud zabýval tím, zda je namístě návrh (žádost) povinné odmítnout z důvodu, že jde o jednání v rozporu se zákazem předvídaným shora citovaným ustanovením § 338k odst. 6 o.s.ř., resp. zda jde o obcházení tohoto ustanovení, jak tvrdí oprávněná, avšak takovému závěru nepřisvědčil. Je tomu tak proto, že omezení či zákaz plynoucí z citovaného zákonného ustanovení dopadá toliko na spory a „jiná řízení“, v nichž je

povinný účastníkem a které se týkají závodu. Na samotné exekuční řízení, potažmo řízení o výkon rozhodnutí, ale tento zákaz nedopadá. V opačném případě by okamžikem pravomocného ustanovení správce závodu byl povinný vyřazen z jakékoli možnosti obrany v exekučním či vykonávacím řízení, a veškeré jednání povinného by ovládl správce závodu. To není smyslem zákonné úpravy. Smyslem zástupčího oprávnění správce a zákazu jiných osob za povinného nebo jeho jménem jednat je, aby povinný pokud možno nezmenšoval, ať již z nedbalosti či záměrně, svůj majetek, popřípadě se bezdůvodně nezbavoval majetku (či možnosti jej nabýt) v důsledku probíhajících sporů a řízení. Ostatně ne náhodou zákon v § 338l odst. 3 o.s.ř. hovoří o možnosti dosíci zproštění správce závodu funkce mimo jiné i „na návrh některého z účastníků“. Použití množného čísla („účastníků“) tu není bez významu, když zjevně má zákon na mysli účastníky řízení o výkon rozhodnutí, resp. účastníky exekučního řízení, k nimž patří také povinný (přitom pluralitu na straně oprávněné zákon zajisté na mysli nemá). Rozšiřující výklad dopadu ustanovení § 338k odst. 6 o.s.ř. i na samotné exekuční řízení, potažmo řízení vykonávací odmítla i soudní praxe, když kupříkladu Vrchní soud v Praze v judikátu sp.zn. 11 Cmo 451/2005 uvedl, že ustanovení § 338k odst. 6 o.s.ř. nemůže dopadat na samotné řízení o nařízení exekuce, kde proti rozhodnutí o nařízení exekuce má povinný právo podat odvolání a má i právo si pro toto řízení zvolit zástupce, který je oprávněn povinného zastupovat a jednat za něj v rozsahu, v jakém k tomu byl na základě plné moci zmocněn; oprávnění správce podniku povinného zastupovat se vztahuje na spory a jiná řízení, která v době nařízení výkonu rozhodnutí mohou probíhat u soudu nebo u jiných orgánů a týkají se podniku. „Ustanovení § 47 odst. 3 e.ř. vyjadřuje zásadu, že povinný není oprávněn zasahovat do rozhodnutí soudního exekutora o tom, jakým způsobem bude exekuce provedena, zda srážkami ze mzdy a jiných příjmů, příkázáním pohledávky, prodejem movitých věcí a nemovitostí nebo prodejem podniku. Ovšem ohledně určení osoby správce podniku přísluší účastníkům řízení, tedy i povinnému, hodnotit tuto osobu, její nezáujatost či odbornou způsobilost. Za tímto účelem může i povinný navrhnout vyloučení správce podniku (§ 338j o.s.ř.) ... či může, jak výslovně uvádí § 338l odst. 4 o.s.ř., podat dokonce návrh na zproštění funkce správce podniku“ (usnesení Městského soudu v Praze sp.zn. 14 Co 90/2006 ze dne 6.3.2006 /R 26/2007 civ./). Z těchto důvodů soud žádost (návrh) povinné pro údajný rozpor se zákazem dle § 338k odst. 6 o.s.ř. neodmítl.

Exekuční soud však projednat žádost nemohl z toho důvodu, že její předmět nespadá do pravomoci soudu. Správce závodu, o jehož zproštění funkce povinná usiluje, byl ustanoven v exekučním řízení, a nikoli v řízení o výkon rozhodnutí. V exekučním řízení totiž přísluší ustanovit správce závodu nikoli (exekučnímu) soudu, jak stojí v § 338i odst. 1 o.s.ř., nýbrž exekutorovi, což jednoznačně vyplývá z dikce ustanovení § 70 odst. 2 e.ř. Odchylná právní úprava exekuce postižením závodu v exekučním řádu tak má přednost před úpravou obsaženou v občanském soudním řádu (dle zásady *lex specialis derogat legi generali*), která má toliko komplementární charakter, tj. použije se subsidiárně jen v rozsahu, v němž zvláštní úpravy není (srov. § 52 odst. 1 e.ř.). Exekuční řád pak sice speciální úpravu dohledu nad činností ustanoveného správce závodu a možnosti jeho zproštění funkce neobsahuje, je ale zřejmé, že s ohledem na postavení soudního exekutora při rozhodování jako soudu prvního stupně (srov. § 55b e.ř.) přísluší rozhodovat o návrhu na zproštění (exekučním příkazem) ustanoveného správce závodu právě a jen soudnímu exekutorovi; ingerence exekučního soudu do tohoto procesu je vyloučena.

Soudní exekutor tedy postupuje za přiměřeného použití ustanovení § 338l odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 52 odst. 1 e.ř. a § 55b odst. 2 e.ř. Takový závěr sdílí i komentářová literatura: „Ustanovení § 70 odst. 2 e.ř. obsahově navazuje na § 338i a násl. o.s.ř. a neříká v podstatě nic jiného, než že pravomoc ustanovit správce závodu přísluší v exekučním řízení exekutorovi, nikoliv soudu. Exekutorovi přísluší i vztahu ke správci závodu i veškeré další dohledové, kontrolní, odvolací a jiné kompetence, které občanský soudní řád svěřuje ve výkonu rozhodnutí postižením závodu soudu“ (KASÍKOVÁ, Martina, JIRMANOVÁ, Miroslava. § 70 [Úkony exekutora a soudu]. In: KASÍKOVÁ, Martina, JIRMANOVÁ, Miroslava, HUBÁČEK, Jaroslav, PLÁŠIL, Vladimír, ŠIMKA, Karel, KUČERA, Zdeněk, NEKOLA, Václav. Exekuční řád. 5. vydání. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 641, marg. č. 21 a 22). „Správce postupuje podle zákona a dalších právních předpisů a podle pokynů soudního exekutora ... Správce může být zproštěn i z jiných důvodů (například zanedbání povinností) a zde je odvolání přípustné. Rozhodne-li soudní exekutor, že správce je ze své funkce vyloučen, současně jej zproští funkce a ustanoví nového správce“ (KOCINEC Jaroslav. § 70 [Postup soudního exekutora]. In: SVOBODA Karel, JÍCHA Lukáš, KREJSTA Jan, HOZMAN David, ÚŠELOVÁ Veronika, KOCINEC Jaroslav a kol. Exekuční řád. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 656, marg. č. 19 a 21). Tytéž závěry sdílí i judikatura – viz výše citovaný judikát odvolacího senátu Městského soudu v Praze R 26/2007 civ.

S ohledem na právě vyložené dospěl soud k závěru, že k projednání a rozhodnutí návrhu (žádosti) povinné na zproštění správce závodu funkce v exekučním řízení není vybaven odpovídající pravomocí. Nejedná se zde přitom „jen“ o nedostatek věcné či funkční příslušnosti, poněvadž exekuční řízení je autonomním řízením podle exekučního řádu,

které vede soudní exekutor jako nezávislý subjekt v postavení přirovnaném zákonem v rozhodovací oblasti k soudu prvního stupně (již zmiňovaný § 55b e.ř.), do jehož činnosti mohou soudy zasahovat jen v zákonem stanovených případech (§ 2 e.ř.). O takovém aprobevaném zásahu exekučního soudu v daném případě hovořit nelze.

Ve světle řečeného tudíž exekuční soud řízení o návrhu (žádosti) povinné na zproštění správce závodu funkce zastavil pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení (nedostatek pravomoci) a současně rozhodl o postoupení věci příslušnému soudnímu exekutorovi.

Soudní exekutor tak znovu přezkoumal dosavadní průběh řízení a jednotlivé postupy vedené exekuce, včetně nařízené správy závodu a dospěl k názoru, že návrh povinné není důvodný.

Především je na místě konstatovat, že v průběhu řízení nebyl zjištěn žádný jiný postižitelný majetek povinné, než dva uplatněné nároky na zaplacení peněžitých nároků. Obchodní závod ta představovaly téměř výhradně dva uplatněné právní nároky v soudních řízeních vedených u Okresního soudu v Klatovech, a to v řízení sp.zn. 9 C 213/2019 a dále v řízení sp.zn. 6 C 95/2022.

Pokud zde existují či existovali i jiné majetkové hodnoty, nepodařilo se soudnímu exekutorovi prozatím tyto dohledat. Hlavním důvodem tohoto stavu je pak především skutečnost, že dlužník v průběhu řízení neposkytuje ustanovenému správci jakoukoli součinnost

K řízení vedenému u Okresního soudu v Klatovech pod sp.zn. 9 C 213/2019 bylo zjištěno, že povinná se o předmětnou částku z úschovy soudila již od roku 2019, když původní rozhodnutí ve věci bylo zrušeno rozhodnutím NS. Následně došlo k vydání několika pravomocných rozhodnutí, která byla založena na tom, že činnost povinné a jejích představitelů byla protiprávní. Jako zásadní lze zmínit rozsudek Okresního soudu v Klatovech č.j. 2 T 24/2021-747 ze dne 8.8.2023, kterým byl Ing. Jiří Zacharda uznán vinným ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přičemž usnesením Krajského soudu v Plzni č.j. 9 To 383/2023-800 ze dne 12.12.2023 bylo odsouzení potvrzeno (a dovolání odsouzeného odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu č.j. 5 Tdo 398/2024-857 ze dne 19.6.2024).

Pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 33 T 7/2022-4111 ze dne 18.7.2024 byl Ing. Jiří Zacharda mimo jiné uznán vinným (pod bodem I. rozsudku) ze spáchání pokračujícího zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, a společně s Mgr. Boškem a Michalem Zachardou (představiteli povinné) uznání vinnými ze spáchání pokračujícího přečinu zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, když dle Krajského soudu v Plzni „znemožnil řádné podnikání a další rozvoj společnosti Betonové stavby - Group, s.r.o., a zároveň tak získali pro společnost Betonové stavby - Plus, s.r.o., neoprávněnou konkurenční výhodu v podnikatelském oboru stavebnictví, odvětví betonové stavby“.

Za této situace, dle informací ze spisu, přikročil správce závodu k uzavření soudního smíru, když dle názoru soudního exekutora postupoval s náležitou péčí, neboť pro povinnou bylo rozhodnuto (pravomocně) tak, že se do její majetkové sféry dostává částka 58.155,50 Kč. Za situace, kdy činnost spol. Betonové stavby - Plus, s.r.o. a jejích představitelů je opakovaně soudy hodnocena jako nezákonná, je přiznání jakékoli částky a reálná úhrada na účet exekutora, nutné hodnotit jako úspěch ve věci, tedy postupu správce závodu.

K řízení vedenému u Okresního soudu v Klatovech pod sp.zn. 6 C 95/2022 je nutno uvést, že správce závodu vyhodnotil, že povinná sama více než dva roky dostatečně nedefinovala skutkový základ, na základě kterého požaduje žalovanou částku, když soud vyzval povinnou k doplnění rozhodujících skutečností, tj. uvedení který ze skutkových základů (A nebo B) je tedy předmětem řízení. Správce závodu pak převzal výzvu soudu a vyzval povinnou, když na tuto výzvu reagoval právní zástupce povinné JUDr. Bauer, jenž setrval na tom, že projednatelný je základ A a že nejde o změnu žaloby. Správce závodu následně před soudem vycházel z tohoto postupu a názoru povinné. V podáních správce závodu zaznávají toliko citace JUDr. Bauera z předchozích podání, která v řízení sp.zn. 6 C 95/2022 před Okresním soudem v Klatovech sám učinil. Je nutno říci, že původcem aktuálního zmatečného procesního stavu, je sama povinná. Neúspěch ve věci je tak nutné přičíst výhradně samotné povinné, resp. postupu realizovanému právním zástupcem povinné.

Lze shrnout, že pokud zde od počátku výkonu správy závodu existoval stav, ve kterém povinná neměla žádný dohledatelný, postižitelný majetek a aktiva jejího "obchodního závodu" spočívala téměř výhradně ve dvou právních nárocích (požadavcích), které byly v daný okamžik uplatněny jako zažalované nároky v civilním soudním řízení, pak zde

neexistoval rozumný důvod ustanovovat insolvenčního správce, který je dle kritérií a podmínek této profese odborníkem na insolvenční právo, nýbrž zde naopak existoval legitimní důvod vybrat správce závodu z řad advokátů z daného regionu, který bude mít praktické zkušenosti s vymáháním pohledávek, erudovaný v občanském právu a civilním procesu u běžné soustavy soudů okresních, nikoli insolvenčních. Správce závodu byl tedy ustanoven přesně dle zákonného imperativu obsaženého v ustanovení § 338i odst. 2 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání ke Krajskému soudu v Plzni do 15-ti dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudního exekutora.

V Chebu dne 16.6.2025

JUDr. Josef Lavička, v.r.
soudní exekutor

Za správnost vyhotovení: Lucie Novotná

„otisk úředního razítka“